

VALMISTEYHTEEN VETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Natriumklorid Baxter 9 mg/ml infiuusioneeste, liuos

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Natriumkloridi 9 mg/ml

mmol/l: Na⁺ 154 Cl⁻ 154

Täydellinen apuaine luettelo, ks. kohta 6.1

3. LÄÄKEMUOTO

Infiuusioneeste, liuos

Kirkas, väritön liuos

Osmolaliteetti n. 290 mOsm/kg

pH n. 5

4. KLIININSET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Neste- ja NaCl- vajaus. Infiuusioiden ja injektioiden valmistamiseen.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Nestetasapainoa, seerumin elektrolyytipitoisuksia ja hoppo-emästasapainoa on seurata ennen annostelua ja sen aikana. Hoitoperäisen hyponatremian riskin vuoksi on kiinnitettävä erityistä huomiota seerumin natriumpitoisuuteen potilailla, joilla on lisääntynyt ei-osmoottinen antidiureettisen hormonin vapautuminen (antidiureettisen hormonin liikaerityshäiriö, SIADH), ja potilailla, jotka saavat samanaikaisesti vasopressiinagonisteja (ks. kohdat 4.4, 4.5 ja 4.8). Seerumin natriumin seuranta on erityisen tärkeää hypotonisten nesteiden yhteydessä.

Natriumklorid Baxter -valmisteen toonisuus: 308 mOsm/l (noin).

Infiuusinopeus ja -tilavuus määrätyvät iän, painon ja kliinisen tilan mukaan (esim. palovammat, leikkaus, päävamma, infektiot), ja samanaikaisen hoidon saa määrittää konsultoiva lääkäri, jolla on kokemusta laskimonsisäisestä nestehoidosta (ks. kohdat 4.4 ja 4.8).

Isotonisen solun ulkopuolisen kuivumisen ja natriumin puutteen hoidossa suositellut annokset ovat:

- aikuiset: 500–3000 ml vuorokaudessa

- vauvat ja lapset: 20–100 ml/kg vuorokaudessa riippuen potilaan iästä ja painosta.

Suositeltu annos käytettääessä laimentimena tai kuljettimena on 50–250 ml/annettavan lääkkeen annos.

Kun natriumkloridi 9 mg/ml infuusionestettä käytetään muiden injisoitavien lääkkeiden laimennukseen, annos ja infuusio nopeus riippuvat pääasiassa natriumkloridiin lisättävästä lääkeaineesta.

Antotapa

Laskimo infuusio.

Valmiste on tarkastettava visuaalisesti ennen antoa hiukkosten ja värväytymien varalta. Liuosta saa käyttää vain, kun se on kirkasta, siinä ei näy hiukkasia, ja pakaus on ehjä. Valmiste on annettava heti, kun infuusiovälineistö on kiinnitetty pussiin.

Pehmeitä tai joustavia pusseja ei saa liittää toisiinsa. Liittäminen voi aiheuttaa ilmaembolian, mikä johtuu ensimmäiseen pussiin jääneen ilman siirtymisestä infuusioletkustoon, ennen kuin nesteen annostelu jälkimmäisestä pussista on loppunut. Pehmeissä muovipusseissa olevien laskimoon annettavien liuosten paineistaminen virtausnopeuden kasvattamiseksi voi johtaa ilmaemboliaan, jos pussiin jäänyt ilma ei ole kokonaan poistunut ennen annostelua. Ventiloituja antovälineistöä ilmausreiän ollessa avoinna, ei tule käyttää joustavien pussien kanssa.

Liuos on annettava steriilillä ja pyrogeenitomalla välineistöllä tarkkaa aseptiikkaa noudattaen. Antovälineistö on ensin täytettävä liuoksella, jotta estetään ilman pääsy laitteistoon.

Lisäyksiä voidaan tehdä ennen infuusioita tai infuusion aikana injektioparin kautta.

Lisättäässä lääkkeitä on varmistettava isotonisuus ennen parenteralista antoa. Lisäysten perusteellinen ja huolellinen aseptinen sekoittaminen on välttämätöntä. Lisäysten jälkeen liuos on käytettävä heti, eikä sitä saa säilyttää.

Yhteensopimattomuudet katso kohdat 6.6 ja 6.2.

4.3 Vasta-aiheet

Valmistetta ei saa antaa potilaille, joilla on hypernatremia tai hyperkloremia. On huomioitava lisätyn lääkkeen aiheuttamat vasta-aiheet.

4.4 Varoitus ja käyttöön liittyvät varotoimet

Yliherkkyyssreaktiot

- Yliherkkyyss/infuusioreaktioita, mukaan lukien hypotensio, pyreksia, tärinä, vilunväreet, ihottuma ja kutina, on raportoitu natriumkloridi 9 mg/ml käytön yhteydessä
- Jos yliherkkyyss/infuusio reaktioita ilmaantuu, infuusio on heti lopetettava. Sopivia terapeuttisia vastatoimenpiteitä on käynnistettävä kliinisen tarpeen mukaan.

Nestetasapaino/munuaisien toiminta

Käyttö potilailla joilla on vakavan munuaisvaurion riski

Natriumkloridi 9 mg/ml tulee annostella huolella, tai ei lankaan, potilaille joilla on vakavan munuaisvaurion riski. Näillä potilailla natriumkloridin annostus saattaa aiheuttaa natriumin kerääntymistä elimistöön.

Nesteen ja/tai liuenneen aineen ylimäärä ja elektrolyyttihäiriöt

Infuusion määrästä ja nopeudesta riippuen, laskimonsisäinen anto voi aiheuttaa:

- Nesteen ja/tai liuenneen aineen ylimäärä mikä johtuu ylinesteytyksestä/hypervolemiasta ja esimerkiksi kongestiotilasta, sisältään sentraalisen ja perifeerisen ödeeman.
- Kliinisesti relevantin elektrolyyttihäiriön ja hoppo-emäsepätasapainon

Erityistä kliinistä monitorointia vaaditaan infuusion aloituksessa. Kliininen arvointi ja ajoittaiset laboratoriotutkimukset voivat olla tarpeen, nestetasapainon, elektrolyttikonsentraation, ja hoppo-emäsepätasapainon seurannassa pitkittyneessä parenteraalisessa hoidossa tai aina kun potilaan tila tai infuusion määrä perustelee arvioinnin.

Suuritulovuksiset infuusiot edellyttää hoitoperäisen hyponatremian riskin vuoksi erityistä valvontaa potilailla, joilla on sydämen tai keuhkojen vajaatoiminta, ja potilaalla, joilla on ei-osmoottista antidiureettisen hormonin vapautumista (mukaan lukien SIADH) (ks. jäljempänä).

Hyponatremia

Potilaalla, joilla on ei-osmoottista antidiureettisen hormonin vapautumista (jota aiheuttaa esim. akuutti sairaus, kipu, leikkauksenjälkeinen rasitus, infektiot, palovammat ja keskushermoston sairaudet), sydän-, maksaa- tai munuaissairaus tai jotka ovat altistuneet vasopressiiniaagonistille (ks. kohta 4.5), on erityisen suuri hyponatremian riski hypotonisten nesteiden infuusion yhteydessä. Akuutti hyponatremia voi aiheuttaa akuutin hyponatreemisen encefalopatian (aivoturvotuksen), jonka oireita ovat päänsärky, pahoinvointi, kohtaukset, letargia ja oksentelu. Potilaalla, joilla on aivoturvotusta, on erityisen suuri vakavan, palautumattoman ja hengenvaarallisen aivovamman riski.

Lapsilla, hedelmällisessä iässä olevilla naisilla ja potilailla, joiden aivojen komplianssi on heikentynyt (esim. aivokalvotulehdusen, kallonsisäisen verenvuodon, aivoruhjeen tai aivoturvotuksen vuoksi), on erityisen suuri akuutin hyponatremian aiheuttaman vakavan ja hengenvaarallisen aivoturvotuksen riski.

Käyttö potilailla joilla on natriumin retention, nesteen ylimäärään tai ödeeman riski

Natriumkloridi 9 mg/ml on annettava varovaisuutta noudattaen, tai ei lankaan, potilaille, joilla on ylipääitään jokin seuraavista riskeistä:

- Hypernatremia
- Hyperkloremia
- Metabolinen asidoosi
- Hypervolemia
- Tila joka voi aiheuttaa natriumin retention, nesteen ylimäärään ja ödeeman (sentraalinen tai perifeerinen), kuten potilailla joilla on:
 - Primääriinen hyperaldosteronismi
 - Sekundaarinen hyperaldosteronismi, yhdistettyä esimerkiksi:
 - Hypertensioon
 - Sydämen vajaatoimintaan
 - Maksa sairauteen (maksakirroosi)
 - Munuaissairauteen (munuaisvaltimo nahtauma, nefroskleroosi) tai pre-eklampsia
 - Lääkitys joka voi lisätä natriumin ja nesteen retention riskiä, kuten kortikosteroidit

Erityispotilasryhmät

Pediatriset potilaat

Ennenaikeisesti tai normaalialkaisesti syntyneiden imeväisten elimistöön voi kerääntyä natriumia, kehittymättömän munuaistoniminnan takia. Siksi toistuvia natriumkloridi infuusioita tulee antaa vain seerumin natriumpitoisuuden määritykseen jälkeen.

Jäkkääät potilaat

Valitettavasti infuusioliuosta ja tilavuutta/antoneoputta jäkkääälle potilaalle, on huomioitava että jäkkällä on todennäköisemmin sydän-, munuais-, maksat- tai joku muu sairaus tai samanaikainen lääkitys.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Vasopressiinin vaikutusta tehostavat lääkevalmisteet

Seuraavat lääkevalmisteet tehostavat vasopressiiniin vaikutusta, mikä vähentää elektrolyyttömän veden eritystä munuaista ja saattaa lisätä hoitoperäisen hyponatremian riskiä virheellisesti tasapainotetun laskimoon annetun infuusion estehoidon jälkeen (ks. kohdat 4.2, 4.4 ja 4.8).

- Vasopressiinin vapautumista stimuloivat lääkkeet, joita ovat esimerkiksi seuraavat: klooripropamidi, klofibraatti, karbamatsepiini, vinkristiini, selektiiviset serotoniinin takaisinoton estäjät, 3,4-metyleenidioksi-N-metamfetamiini, ifosfamidi, psykoosilääkkeet ja narkoottiset aineet.
- Vasopressiinin toimintaa vahvistavat lääkkeet, joita ovat esimerkiksi seuraavat: klooripropamidi, ei-steroidaaliset tulehduskipulääkkeet ja syklofosfamidi.
- Vasopressiinianalogit, joita ovat esimerkiksi seuraavat: desmopressiini, oksitosiini ja terlipressiini.

Muita hyponatremian riskiä lisääviä lääkevalmisteita ovat diureetit ja epilepsialääkkeet, kuten okskarbatsepiini.

Varovaisuutta on noudata tiettyjä potilailla, joita hoidetaan litiumilla. Munuaisten natriumin ja litiumin puhdistuma voi kasvaa natriumkloridin annon aikana. Natriumkloridin anto voi alentaa seerumin litium pitoisuutta.

Kortikosteroidit/steroidit ja karbenoksolonit liittyvät natriumin ja veden retentioon (ödeema ja hypertensio). Katso kohta 4.4.

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetyys

Natriumkloridin käytöstä raskauden ja imetyksen aikana ei ole riittävästi kliinistä tietoa. Lääkärin tulisi harkita huolella mahdollisia riskejä ja hyötyjä potilaalle ennen natriumkloridin käyttöä.

Varovaisuutta on noudata tiettyjä seerumin natriumpitoisuuden osalta, kun Natriumklorid Baxter - valmistetta annetaan raskaana oleville naisille synnytyksen aikana, erityisesti jos valmistetta annetaan yhdessä oksitosiinin kanssa (ks. kohta 4.4, 4.5 ja 4.8).

4.7 Vaikutus ajokykyn ja koneiden käyttökykyn

Natriumklorid Baxterilla ei ole haitallista vaikutusta ajokykyn ja koneiden käyttökykyn.

4.8 Haittavaikutukset

Seuraavat haittavaikutukset on raportoitu Natriumklorid Baxter -valmistetta saaneilla potilailla markkinoille tulon jälkeen. Alla taulukoitujen haittavaikutusten esiintyvyyttä ei ole voitu määritellä saatavilla olevan tiedon perusteella.

Elinluokitus	Haittavaikutus
Immuunijärjestelmä	Yliherkkyyss/infuusioreaktiot, mukaan lukien hypotensio, pyreksia, tärinä, vilunväreet, urtiaria, ihottuma, kutina
Hermos to	Akuutti hyponatreminen encefalopatia*
Aineenvaihdunta ja ravitsemus	Hoitoperäinen hyponatremia*
Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat	Infuusiopaikan reaktiot, kuten <ul style="list-style-type: none">– Infuusiodohdan ärsytyys– Suonen ärsytyys, injektiokohdan arpeuma, polttava tunne– Paikallinen kipu tai reaktio, infuusiodohdan urtiaria– Infuusiodohdan infekti– Laskimotromboosi tai injektiokohdasta levinyt flebiitti, ekstravasaatio ja hypervolemia

* Hoitoperäinen hyponatremia voi aiheuttaa palautumattoman aivovamman ja kuoleman akutin hyponatreemisen encefalopatian vuoksi (yleisyyss tuntematton) (ks. kohdat 4.2, 4.4, 4.5).

Seuraavia haittavaikutuksia ei ole raportoitu tämän valmisten käytön yhteydessä, mutta ne ovat mahdollisia:

- Hypernatremia
- Hyperkloreeminen metabolinen asidoosi
- Hyponatremia, joka voi olla myös oireeton.

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisten epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi
Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Natriumkloridin yliannostus voi aiheuttaa hypernatremiaa (joka voi johtaa keskushermosto-manifestaatioon, kohtauksiin, koomaan, aivoturvotukseen ja kuolemaan) ja natriumin yliannostusta (joka voi johtaa sentraaliseen ja/tai perifeeriseen ödeemaan), jota erikoislääkärin pitää hoitaa.

5. FARMAKOLOGISET OMNAISUUDET

5.1 Farmakodynaamikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Isotoninen infuusioneste.

Vaikutusmekanismi: Korvaa nestehukkaa, turvaa veden ja suolan tarpeen elimistössä.

Farmakodynaamiset vaikutukset: Ei ole.

ATC koodi: B05BB01

5.2 Farmakokinetiikka

Absorptio: Natriumkloridi absorboituu kuten luontainen aine.

Jakautuminen: Natriumkloridi jakaantuu nopeasti koko kehoon.

Biotransformaatio: Natriumkloridi metaboloituu kuten luontainen aine ja ylläpitää elektrolyyttisapainoa sekä nestetilavuutta.

Eliminaatio: Natriumkloridi eliminoituu maksan ja munuaisten kautta.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Ei ole, koska natriumkloridi on eläinten ja ihmisten elimistön luontainen aine.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Infusionesteisiin käytettävä vesi

pH:n säätö: kloorivetyhappo, natriumhydroksidi

6.2 Yhteensopimattomuudet

Lisättävien aineiden yhteensopivuus natriumkloridin kanssa on tarkistettava.

Jos yhteensopivuustutkimuksia ei ole tehty tälle liuokselle, älä sekoita muiden aineiden kanssa.

Yhteensopimattomaksi tiedettyjä lisäyksiä ei saa käyttää.

Katso kohta 6.6.

6.3 Kestoaika

Avaamattoman pakkauksen kestoaike on 3 vuotta.

Päälyspussi otetaan pois vasta juuri ennen käyttöä. Päälyspussin poistamisen jälkeen valmiste on käytettävä heti.

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

Polyolefiini pussi (Clear-Flex), jossa on kaksi itsestään sulkeutuva luer lock -liitintä tai itsestään sulkeutuva luer lock -liitin ja lääkkeenlisäysportti. Pussi on päälyspussin sisällä.

Pakkauskoot:

Pussikoko(ml)	Liitäntä	Laatikko (kpl pussuja)
1000	Itsestään sulkeutuva emoluer	12
1000	Itsestään sulkeutuva biluer	12
1500	Itsestään sulkeutuva emoluer	6
1500	Itsestään sulkeutuva biluer	6
1500	Itsestään sulkeutuva emoluer	140
1500	Itsestään sulkeutuva biluer	140
2000	Itsestään sulkeutuva emoluer	6
2000	Itsestään sulkeutuva biluer	6
2000	Itsestään sulkeutuva emoluer	140
2000	Itsestään sulkeutuva biluer	140

Kaikki pakkauskoot eivät välttämättä ole kaupan Suomessa.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsittelyohjeet

Katso kohdasta 4.2 ohjeet annostukseen ja antotapaan.

Pussia ei pidä ilmastaa.

Käytetään vain, jos pakaus on ehjä ja neste kirkasta.

Älä poista päälyspussia ennen mahdollista käyttöä, jotta nestepussi pysyy steriilinä.

Noudatetaan aseptista tekniikkaa mahdollisissa lisäyksissä.

Yhteensopimattomiksi tiedettyjä lisäyksiä ei saa käyttää.

Ennen lääkkeen lisäystä varmista lääkkeen liukoisuus ja/tai pitoisuus vedessä, vastaavalla pH välillä kuin natriumkloridilla. Vain kertakäytöön.

Jäljelle jäänyt infuusioneste hävitetään.

Infuusionestettä voidaan käyttää dialysaattorien esityytyöön.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Baxter Oy
PL 119
00181 Helsinki

8. MYYNTILUVAN NUMERO

10069

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/ UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 13.9.1989
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 26.11.2007

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

28.04.2022

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Natriumklorid Baxter 9 mg/ml infusionsvätska, lösning

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Natriumklorid 9 mg/ml

mmol/l: Na⁺ 154 Cl⁻ 154

För fullständig förteckning över hjälpmännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Infusionsvätska, lösning

Klar, färglös vätska

Osmolalitet ca 290 mOsm/kg

pH ca 5

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Dehydrering eller natriumkloridbrist. Beredning för infusioner och injektioner.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

Vätskebalans, serumelektrolyter och syra-basbalans ska kontrolleras före och under administrering, med särskild uppmärksamhet på serumnatrium hos patienter med ökad icke-osmotisk vasopressinfrisättning (inadekvat ADH-sekretion, SIADH) och hos patienter som samtidigt behandlas med vasopressinagonister, på grund av risken för sjukhusförvärvad hyponatremi (se avsnitt 4.4, 4.5 och 4.8). Kontroll av serumnatrium är särskilt viktigt för hypotona vätskor.

Tonicitet hos Natriumklorid Baxter 9 mg/ml: ca 308 mOsm/l.

Infusionshastighet och volym beror på ålder, vikt och kliniskt tillstånd (t.ex. brännskador, operation, huvudskada, infektioner) och samtidig behandling bör beslutas av läkare med erfarenhet av intravenös vätskebehandling (se avsnitt 4.4 och 4.8).

Rekommenderad dosering vid behandling av isoton extracellulär dehydrering och natriumutarmning är:

- för vuxna: 500 ml–3000 ml per dag
- för spädbarn och barn 20–100 ml/kg per dag, beroende på patientens ålder och vikt.

Rekommenderad dosering då lösningen används som vehikel eller spädningsmedel är 50 till 250 ml per dos läkemedel som ska administreras.

När natriumklorid 9 mg/ml infusionsvätska, lösning används som spädningsmedel för injektionsberedningar för andra läkemedel ska dosering och infusionshastigheten även bestämmas av det tillsatta läkemedlets egenskaper och doseringsterapi.

Administreringssätt

Intravenös infusion.

Produkten ska inspekteras visuellt med avseende på partiklar och missfärgning innan administrering. Administrera endast då lösningen är klar, fri från synliga partiklar och om förslutningen är intakt. Administrera lösningen omedelbart efter att infusionsaggregatet anslutits.

Mjuka eller flexibla plastbehållare ska inte seriekopplas. Detta för att undvika att luftemboli uppstår på grund av kvarvarande luft i den primära behållaren, innan administreringen från den andra behållaren är färdig. Att tillföra tryck på infusionsvätskor i flexibla plastbehållare, med syfte att öka flödeskraften, kan resultera i luftemboli om behållaren inte är helt tömd på residualluft före administrering. Användning av ventilerat intravenöst infusionsaggregat, med ventilen i öppet läge, kan orsaka luftemboli. Ventilerat intravenöst infusionsaggregat med ventilen i öppet läge ska inte användas tillsammans med flexibla plastbehållare.

Lösningen är avsedd för administrering med aseptisk teknik och via ett sterilt och pyrogenfritt infusionsaggregat. Utrustningen ska fyllas med lösningen för att förhindra att luft kommer in i systemet.

Tillsatser kan göras innan eller under infusion via injektionsporten.

När en tillsats till lösningen görs, kontrollera isotoniciteten före parenteral administrering. Noggrann och försiktig aseptisk blandning av tillsatser är väsentligt. Lösningar som innehåller tillsatser ska användas omedelbart och ej lagras.

För information om inkompatibilitet och beredning av produkt (med tillsatser), se avsnitt 6.2 och 6.6.

4.3 Kontraindikationer

Produkten ska inte ges till patienter med hypernatremi eller hyperkloremi. Kontraindikationerna för de tillsatta läkemedlen ska beaktas.

4.4 Varningar och försiktighet

Överkänslighetsreaktion

- Överkänslighet/infusionsreaktioner, inklusive hypotension, feber, skakning, frossa, utslag och klåda har rapporterats efter användning av natriumklorid 9 mg/ml.
- Om överkänslighet/infusionsreaktioner uppstår ska infusionen stoppas omedelbart. Lämpliga åtgärder ska vidtas utefter kliniskt behov.

Vätskebalans och njurfunktion

Användning till patienter med gravt nedsatt njurfunktion

Natriumklorid Baxter 9 mg/ml ska administreras försiktigt eller inte ges alls till patienter med risk för allvarligt nedsatt njurfunktion. Hos dessa patienter kan administrering av Natriumklorid Baxter 9 mg/ml orsaka natriumretention.

Risk för överbelastning av vätska och/eller ingående ämnen samt elektrolytrubbnings

Beroende på volymen och infusionshastigheten kan intravenös administrering av Natriumklorid Baxter 9 mg/ml orsaka:

- Överbelastning av vätska och/eller ingående ämnen, vilket kan leda till överhydrering/hypervolemi och tillstånd associerade med cirkulationssvikt, såsom centralell perifert ödem.
- Kliniskt relevanta elektrolyttörningar och störningar i syra-bas-balansen.

Specifik klinisk övervakning krävs vid början av alla intravenösa infusioner. En klinisk bedömning och upprepade laboratorietester kan krävas för att övervaka förändringar i vätskebalansen, elektrolytkoncentrationer och syra-bas-balansen under långvarig parenteral behandling, eller när patientens tillstånd eller administreringshastigheten motiverar en sådan bedömning.

Infusion av stora volymer måste ges under särskild uppsikt till patienter med hjärt- eller lungsvikt och till patienter med icke-osmotisk vasopressinfrisättning (inklusive SIADH) på grund av risken för sjukhusförvärvad hyponatremi (se nedan).

Hyponatremi

Patienter med icke-osmotisk vasopressinfrisättning (t.ex. akut sjukdom, smärta, postoperativ stress, infektioner, brännskador och CNS-sjukdomar), patienter med hjärt-, lever- och njursjukdomar och patienter exponerade för vasopressinagonister (se avsnitt 4.5) löper särskilt stor risk för akut hyponatremi vid infusion av hypotona vätskor.

Akut hyponatremi kan leda till akut hyponatremisk encefalopati (hjärnödem) som kännetecknas av huvudvärk, illamående, krampanfall, letargi och kräkningar. Patienter med hjärnödem löper särskilt stor risk för allvarlig, irreversibel och livshotande hjärnskada.

Barn, kvinnor i fertil ålder och patienter med reducerad cerebral kontroll (t.ex. på grund av hjärnhinneinflammation, intrakraniell blödning, hjärnkontusion och hjärnödem) löper särskilt stor risk för allvarlig och livshotande hjärnsvullnad orsakad av akut hyponatremi.

Användning till patienter med risk för natriumretention, vätskeöverbelastning eller ödem

Natriumklorid Baxter 9 mg/ml ska användas med särskild försiktighet, om överhuvudtaget, till patienter som har eller löper risk att få:

- Hypernatremi
- Hyperkloremi
- Metabolisk acidosis
- Hypervolemi
- Tillstånd som kan orsaka natriumretention, vätskeöverbelastning eller ödem (centralt och perifert), såsom patienter med:
 - primär hyperaldosteronism
 - sekundär hyperaldosteronism, förknippad med exempelvis:
 - Hypertension
 - Hjärtsvikt
 - Leversjukdom (cirros)
 - Njursjukdom (inklusive njurartärstenos, nefroskleros) eller preeklampsi
 - Läkemedel som ökar risken för natrium- och vätskeretention, såsom kortikosteroider

Särskilda patientgrupper

Pediatrisk population

Natrium kan ansamlas i prematura och nyfödda barn på grund av underutvecklad njurfunktion. Upprepade infusioner av natrium ska därför ges först efter fastställande av patientens serumnatriumnivå.

Geriatrisk population

Vid val av infusionslösning, infusionsvolym och infusionshastighet till en geriatrisk patient ska hänsyn tas till att geriatriska patienter generellt har en större sannolikhet för hjärt-, njur- och leversjukdomar samt andra sjukdomar eller samtidig läkemedelsbehandling.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Läkemedel som leder till ökad effekt av vasopressin

De läkemedel som anges nedan ökar effekterna av vasopressin, vilket leder till minskad utsöndring av elektrolytfritt vatten i njuren och kan öka risken för sjukhusförvärvad hyponatremi efter olämpligt balanserad behandling med intravenösa vätskor (se avsnitt 4.2, 4.4 och 4.8).

- Läkemedel som stimulerar frisättning av vasopressin är bland andra följande: Klorpropamid, klofibrat, karbamazepin, vinkristin, selektiva serotoninåterupptagshämmare, 3,4-metylendioxi-N-metamfetamin, ifosfamid, antipsykotika, narkotika
- Läkemedel som förstärker effekten av vasopressin är bland andra följande: Klorpropamid, icke-steroida antiinflammatoriska läkemedel (NSAID), cyklofosfamid
- Vasopressinanaloger, bland andra följande: Desmopressin, oxytocin och terlipressin

Andra läkemedel som ökar risken för hyponatremi är diureтика i allmänhet och antiepileptika såsom oxkarbazepin.

Försiktighet bör vidtas vid administrering till patienter som behandlas med litium. Natrium- och lithiumclearance via njurarna kan öka under administrering av natriumklorid. Administrering av natriumklorid kan orsaka minskade litiumnivåer.

Kortikosteroider/steroider och karbenoxolon förknippas med natrium- och vattenretention (med ödem och hypertoni). Se avsnitt 4.4 Varningar och försiktighet.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Adekvat data beträffande användning av natriumklorid till gravida eller ammande kvinnor saknas. Läkaren ska noggrant beakta potentiella risker och fördelar för varje enskild patient innan administrering av natriumklorid.

Natriumklorid Baxter bör administreras med särskild försiktighet till gravida kvinnor under förlossning, särskilt med avseende på serumnatrium om det administreras i kombination med oxytocin (se avsnitt 4.4, 4.5 och 4.8).

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Natriumklorid Baxter har ingen effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner.

4.8 Biverkningar

Följande biverkningar har rapporterats efter att läkemedlet introducerats på marknaden. Frekvensen för biverkningarna angivna nedan kan inte beräknas utifrån tillgängliga data.

Organklass	Biverkning
Immunsystem	Överkänslighet/infusionsreaktioner, inklusive hypotension, feber, skakningar, frossa, urtikaria, utslag, klåda
Centrala och perifera nervsystemet	Akut hyponatremisk encefalopati*
Metabolism och nutrition	Sjukhusförvärvad hyponatremi*
Allmänna symptom och/eller symptom vid administrationsstället	Reaktioner vid infusionsstället, såsom <ul style="list-style-type: none"> - Erytem vid infusionsstället - Venirritation, strimmor vid injektionsstället - Lokal smärta eller reaktion, urtikaria vid infusionsstället - Infektion vid injektionsstället - Ventrombos eller flebit som sträcker sig från injektionsstället, extravasation och hypervolemi

* Sjukhusförvärvad hyponatremi kan orsaka irreversibel hjärnskada och död på grund av utveckling av akut hyponatremisk encefalopati (ingen känd frekvens) (se avsnitt 4.2, 4.4 och 4.5).

Följande biverkningar har inte rapporterats med denna produkt, men kan förekomma:

- Hypernatremi
- Hyperkloremisk metabolisk acidosis
- Hyponatremi som kan vara symptomatisk.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till.

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

En för stor volym av natriumklorid kan orsaka hypernatremi (vilket kan leda till CNS-manifestationer, kramper, koma, hjärnödem och dödsfall) samt överbelastning av natrium (vilket kan leda till centralet och/eller perifert ödem) och ska behandlas av specialistläkare.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Isotona infusionslösningar

Verkningsmekanism: Återställer dehydrering, säkerställer kroppens behov av vatten och salt.

Farmakodynamisk effekt: Ingen.

ATC-kod: B05BB01

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption: Natriumklorid absorberas på samma sätt som naturlig substans.

Distribution: Natriumklorid distribueras snabbt i kroppen.

Metabolism: Natriumklorid metaboliseras som naturlig substans och upprätthåller elektrolytbalansen och vätskevolymen.

Eliminering: Natriumklorid utsöndras via lever och njurar.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Ingen data, då natriumklorid finns naturligt i kroppen hos djur och människor.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmännen

Vatten för injektionsvätskor

pH-justering: saltsyra, natriumhydroxid

6.2 Inkompatibiliteter

Kompatibiliteten med natriumklorid måste kontrolleras före tillsats av annan substans.

Om kompatibilitetsstudier saknas får denna lösning inte blandas med andra läkemedel.

Tillsatser med känd inkompatibilitet ska inte användas.

Se avsnitt 6.6

6.3 Hållbarhet

Hållbarheten för öppnad förpackning är 3 år.

Ytterpåsen ska endast avlägsnas precis före användning. Efter att ytterpåsen avlägsnats ska produkten användas omedelbart.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvara vid högst 25 °C.

6.5 Förpackningstyp och innehåll

Polyolefinpåse (Clear-Flex) med två självförslutande luer-lock- kopplingar eller självförslutande luer-lock-koppling och tillsatsport. Påsarna är övertäckta av en ytterpåse.

Förpackningsstorlekar:

Påsstorlek (ml)	Anslutning	Ytterförpackning (antal påsar)
1000	självförslutande emoluer	12
1000	självförslutande biluer	12
1500	självförslutande emoluer	6
1500	självförslutande biluer	6
1500	självförslutande emoluer	140
1500	självförslutande biluer	140
2000	självförslutande emoluer	6
2000	självförslutande biluer	6
2000	självförslutande emoluer	140
2000	självförslutande biluer	140

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras i Finland.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Se avsnitt 4.2 för information om dosering och administreringssätt.

Påsen ska inte luftas.

Använd endast om förpackningen är intakt och lösningen är klar.

För att säkerställa att lösningen i påsen hålls steril, ta inte ut påsen ur ytterpåsen förrän strax före användning.

Använd aseptisk teknik vid tillförsel av tillsatser till påsen.

Tillsatser med känd inkompatibilitet ska inte användas.

Innan en tillsats används, kontrollera att den är löslig och/eller stabil i vatten inom pH-intervalliet för natriumklorid. Tillsatser kan tillföras innan eller under infusion via injektionsporten. Endast för engångsanvändning.

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

Infusionslösningen kan användas till förfyllda dialysatorer.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Baxter Oy
PL 119
00181 Helsinki

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

10069

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 13.9.1989

Datum för den senaste förnyelsen: 26.11.2007

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

28.04.2022